

V. Et si in opere prædicto non haberis intentionem conferendi Indulgencias, ut docent Salas, Bon. & alii contra Suar. Et videris certum, falso si habueris interpretavimus, uti habet Laym. VI. Et si opera fuerint aliunde debita, v. e. ex precepto Ecclesiæ. Ita Laym.

XV. Quando datur porcellas commutandi opera prescripta in alia id non necessario fit in confessione, & a Confessorio, qui audit confitentem; sed porcell fieri extra, & ab alio idoneo. Ita enim declarat Gregorius XIII. (uti & in Bulla Indulgenciarum, nomine Confessarii, intelligi quemvis approbatum) apud Henr. I. 7. c. 10. n. 8. & Prop. g. 14. dub. n. 83.

XVI. Probabilis est, eum, qui tantum partem operis prescripti facit, non lucrari partem Indulgenciarum, nisi tam parvum, ut centenarius moraliter integrum. Ita Bon. p. 5. ex Nav. Suar. Con. &c.

XVII. Datus prescribitur, ut visitentur aliquot altaria, sufficit illa se orando convertere ex eodem loco, ut habeat San. Bon. p. 1. Suar. Rodriq. Dian. Litanie autem Lug. n. 8. fit illi loeo & situ, ut moraliter confiteri possit orare ad illa altaria.

XVIII. Cum confessio prescribitur, nisi in Bulla exprimatur, venialium, probabilis est, non requiri ut conditionem, sine qua non; sed ut dispositionem ad statum gratiarum, Bonac. I. c.

XXI. Nemo consequitur plenariam Indulgenciam peccatorum omnium, nisi omni culpa, etiam veniali, liber sit, quando ultimum opus expletum. Unde confutum est, ut Com. manio sit ultimum. V. Laym.

ADDENDA.

Q. Usq. 178. Quid notandum sit in genere circa satisfactions in hac vita pro peccatis? R. seqg. §. 1. Certum est, quod praescindendo a Sacramentis & Indulgencias, quas dat Ecclesia, possit homo ex opere operantis solum aliquo ex parte satisfacie-re in hac vita pro propria temporali debita peccatis suis remissis, nam ita docet Trid. 14. de Pœn. c. 8. & item cap. 12. & 14. Suntque opera nostra non tantum conditio, ad cuius presentiam nobis applicentur merita Christi; sed vera causa meritorum, potuissent esse de condigno satisfacio pro pena illa, hinc damnata sunt haec propositiones Bajano. 59. Quando per elemosinas, aliaque parientia opera Deo satisfacimus proponit temporibus, non dignum pretium Deo pro peccatis nostris offerimus, sicut quidam erant auctoritatem (nam aliqui effemini solum ait ex parte redemptores?) sed aliquid facimus, cuius intuitu Christi satisfactionis nos applicatur & communicatur. 77. Satisfactiones laboriosæ iustificatorum non valent expiare de condigno peccatum temporalem restante vel culpam condonatam.

§. 2. Per satisfacionem pro hic intelliguntur compensatio aliqua honoris, & auctoritatis Dei per peccatum laesa, quando nempe in hac vita vel tolleratur pena debita Deo in vindictam peccati, vel loco prece aliquo subienda in vindictam, aliquid redditur Deo, & siquidem fit redditio boni in satisfactione morali equivalentis, dicitur satisfacio condigna. E contra illi congrua tantum, si non habeat omnino modum proportionem, attamen ex quadam convenientia confiteri esse admittetur.

Opus in quantum est satisfactorium debet esse penale, quia sequitur exigit, ut culpa, qui fuit appetitus boni delectabilis indebiti, compenetur per subtractionem boni delectabilis: ergo per peccatum: ita S. Th. S. Bonav. alioque communiter cum Suar. tom. 4. in 3. p. 37. f. 6. contra Victor. Sor. & alios, 1303. §. 4. Sicut vis mortiorum praepucia respondet libertati, honestati & intentioni operis, ita vis satisfactoria ponitost: hinc tenet communis sententia cum Suar. f. 5. n. 2. quamvis actus externus non augeat vim mortiorum actus interni, atamen augera vim satisfactoriarum, quia hec consistit in pena mortis assumpta: ergo.

Omne opus mortiorum etiam est satisfactorium, quia est actus virtutis, que difficilis est, & procedit a voluntate suflans difficultatem & peccatum illam propter Deum, Suar. f. 6. n. 8. Et ideo actus virtutum Theologicorum sunt multum satisfactoriorum, quia sunt in se meliores & difficilliores, ac maxime actus charitatis, qui quasi virtute continet aliam virtutem labore, Suar. n. 9.

§. 6. Ad satisfaciendum requiri ex parte operantis, in primis status vita, deinde status gratiarum, hinc S. Th. Sor. Fag. Suar. f. 2. n. 3. Ray. in Heter. I. 15. p. 2. f. 3. pu. 2. & 9. f. 1. probabilibus docent contra Scot. Mai. Gab. Rubion. & alios, hominem in mortali contritione non posse satisfacere nequidem de conguo pro reatu alienus peccati sui vel alieni quoad calpam remissi, nam Trid. f. 14. de Pœn. c. 8. vim satisfaciendi per se propriam fundat in unione cum Christo, in quo, inquit, vivimus, in quo meremur, in quo satisfacimus: ergo isti non meremur, nisi in gratia uniti Christo, ita nec satisfacimus. Potest tamen peccator aliquid impetrare de conguo, qui pro imperiis, qui non fundatur in dignitate orantis, habemus benignam promissionem Dei, non item pro satisfacione; hinc dicendum est opera in mortali facta poena non reviviscere ad satisfacionem, cum ab initio fuerint mortua. Excepto opere injuncto pro satisfacione sacramentali, secundum dicta num. 1244.

§. 7. Ad satisfacionem condigam ex parte operis requiri, ut sit voluntarium, liberum, moraliter bonum, postum ex aliqua falerna intentione satisfaciendi, peccatum seu affectuum, item supernaturale, Suar. f. 3. Non obstat autem, quod opus tale sit præceptum, quia præceptum non impedit libertatem, bonitatem, aut personalitatem, Suar. f. 4. Imo Trid. f. 14. de Pœn. c. 9. docet etiam flagellis a Deo inflatis, si patienter tolerentur, satisficeri, non tantum ratione libertas acceptationis interne, sed etiam ratione externe passionis adjungenda, quam acceptando facit fibi voluntarium, ut pluribus explicat Suar. f. 7. idem dicens de maliis, & adversis quibuscumque aliunde advenientibus.

§. 8. Ad satisfacionem nostram ex parte Dei requiriuntur profitio de acceptando opere in finem satisfacionis, nam pena hujus vice non sunt aquales vel proportionatae penas Purgatorii, quas meriti sumus, & omnia opera nostra potenter a Deo ex aliis titulis exiguntur, Suar. f. 8.

§. 9. Cui. Dur. Nav. Prep. Con. putant aliquem posse fibi vel etiam animabiles impetrare remissionem penae præcise orando, & praescindenda a satisfacione vel solutione pro pena debita, scutum hominem potest tantum deprecando obtinere remissionem penae fibi vel alteri debita. Et ita etiam non videtur dubitandum, quoniam Beati, qui satisfaciones non ponunt, possint pro nobis vel pro animabiles impetrare remissionem penae. Oppolitum tenet Gabr. Suar. & alii cum Ray. p. 8. f. 3. tum quia etiam secundum iuritiam diuinam leges, ut omne delictum puniatur, tum etiam quia non est pro honore satisfacionum Christi, si Deus illis non recipiet gratuitem remitteret hominibus penas; hinc videtur dicendum, quod quandamcumque Deus propter orationem aliquam remittit alii penas, semper recipiat Christi satisfaciones, per quas censeatur prædicta solutione pro tali pena.

§. 10. Non est obligatio, salem gravis, in hac vita delendi penas suis peccatis debitas, nam secundum dicta l. 2. n. 179. & dicenda hic n. 1336. opera satisfactoria laudabiliter transcribo. Defuncti & res non tenetur sibi penas infigere; sed tantum pati sibi decreta a Judge, Suar. f. 15. fct. 7. Arr. d. 18. fct. 5. & alii contra Paul. & Canum. Dixi, salem gravis, nam plures omnes satisfactiones suas transcribentes alteri fine spe immuniuntur penas cuiusdam Purgatorio videtur esse contra ordinem chartarum, quia teneor mei sicut non posponere proximum; sed ex parte accelerationis meae beatitudinis quam illius, unde videtur esse defectus charitatis erga terpum, imo & erga Deum, si quis hic ita negligat omnes satisfactions, & velut in Purgatorio sustinet penas gravissimas a longe diutinum, legue per hoc retardare a visione, amore & laude Dei in celo, sic enim non videtur satsumare eterna, & incomprehensibilis Dei bona. Notandum est Ray. p. 1. f. 1. pu. & n. 16. satisfactions in hac vita dicuntur quidem esse afflamenta, attamen non negligendas, etiam ideo, quia ipsa satisfactoria longe plus prodici si fati me vivo quam li me mortuo, nam si vivus, & in gratia confitimus procurem fieri, fructus satisfactorius conjungit cum merito, quo etiam impetrare postulam penitentiam, & hic valet istud, Da tua, cum tua sunt, post mortem tunc tua non sunt, Gerl. Gab. Ray. p. 1. f. 3. pu. 3. a. n. 35. Hinc aliqui, quos referuntur, putarunt Miffam unam procuratam a vivo plus prodebet quam centum celebrandas post mortem, denarium jam plus, quam tum mille ducatos, unam lacrymam jam plus, quam tum decem annos in Purgatorio &c.

§. 11. Per satisfacionem pro pena, ut intelliguntur compensatio aliqua honoris, & auctoritatis Dei per peccatum laesa, quando nempe in hac vita vel tolleratur pena debita Deo in vindictam peccati, vel loco prece aliquo subienda in vindictam, aliquid redditur Deo, & siquidem fit redditio boni in satisfactione morali equivalentis, dicitur satisfacio condigna. E contra illi congrua tantum, si non habeat omnino modum proportionem, attamen ex quadam convenientia confiteri esse admittetur.

§. 12. Solus Papa habet ordinariam, & universaliter potestatem concedendam quibuslibet fiduciarum etiam defunctis quilibet indulgentias, quia ad summum Ecclesiae principem pertinet distributio thesaurorum, unde Conc. generale sine Papa, five hoc vacat five fit mortuorum, non habet taliter potestatem, Suar. Laym. Bellarm. I. 1. c. 11. contra Cordub. Henr. Nav. Et quamvis Papa communiter concedat indulgentias Defunctis modo aliquo vivente, qui per opus aliquod illis applicet, sicut fieri debet potest Ray. n. 3. id non requiri; sed Papam potest immediate per seipsum eas Defuncto elargiri. Potestique etiam sub delegato posset: Ubi vero precia necessitas exigerit, ac insimil noctis tempore dimittatur, idem permittit, ut alii Sacerdotio pio, per Dominationem vestram qualibet vice eligenda &c. comunicare valeant; Quo vero ad Moniales, Ordinariis earum Confessarii opera in eum finem uteretur.

* Hanc parte facultatem, prout in hujusmodi litteris concedebatur, Ecclesiarum Pastores jandendum judicarent angustis minimum limitibus circumscriptam; non solum ob breve Triennium ipsi prefundit; verum etiam quia, propter relationes leges circa illius usum prescriptas, ab hujusmodi Indulgenciarum beneficio exclusi videbant plerisque fideles subiugitos, prefundit vero eos, quos extra ipsum Residenz locum, & in remotis Dioecesum regionibus infirmari constringeret; nec defuerant instantie Vicariorum Capitularium, & Vicariorum Apoliticorum, sicut etiam Praulatorum inferiorum Territoriorum separatum habentium, cum activa in Clericis & Populus jurisdictione, qui eandem facultatem Episcopis concedat solitam, fibi quoque tribui posularunt; quibus de rebus auctis fuit die 22. Novembris 1710. in Congregatione S. R. E. Cardinalium Indulgenciarum & Sacris Reliquis propria, cujus Confessoris officium in minoribus tunc constituti obtinebamus; sed nihil tunc temporis est innovatum, resque in priori statu relata fuit.

* Cum vero deinceps alterum quoque munus Secretarii Congregationis Decretorum Concilii Tridentini Interpretis Nobis in minoribus pariter degentibus demandatum fuisset; instante Episcopo Mazaria tunc existente, duo Dubia eidem Congregatione definiendo proponimus, unum videlicet, an stante distributione premilliarum Episcopolarum Secretarii Brevium, ut scilicet Episcopus pro impetranda Montibus Benedictionem, & Indulgenciarum Plenaria eidem in articulo mortis applicanda, eam Confessarii opera uteretur, licetum sit Episcopo, Montanitarii Claustris ingredi, ut hujusmodi plium opus per se ipsum amplexat; alterum vero, quatenus id Episcopo permittatur, an, & a quibus comitatis Monasteriorum ingredi debet; super quibus, perpenit Folio a Nobis pro hujusmodi questionum elucidatione de more exarato, die 10. Maii anni 1737., responsum fuit, ad primum: Licet Episcopo, quoties voluerit, ad impetrandam Benedictionem Moniali in mortis articulo constituta Monasteriorum intrare: Ad secundum; Episcopo ad hunc effectum intra Monasteria septa se conferentes, comites esse debent Confessarii ordinum ipsius Monasterii, aliquamque Sacerdotem ipsius Episcopi arbitrio eligendum. Receptum autem additum fuit: Et ad Dominum Secretarium cum Eminentissimo Secretario Brevium; quibus nimis verbis Nobis demandatum fuit, ut cum bona memoria Cardinali Oliverio nuncupato, tunc Brevium secretori Prædecessoris Nostri Benedicti Page XIII. Secretario, ageremus, pro ampliatione facultatum in memoriam Episcopali contentorum, quarum summulam a Nobis in Folio tunc eidem Congregationi, ut prefertur, exhibito, integre inferant, ipsa Congregatio paulo actionibus conciliat limibus judicavit.

* Neque porro omnisimis iunctum Nobis ois adiutori cum prefato Cardinali Brevium Secretario quam primum implore; verum quum paulo post ab eodem Benedicto Prædecessore in Collegio S. R. E. Cardinalium cooptari, ad regendum Episcopalem Anconitanam Ecclesiam Nos contulerimus, ex qua biennio postea Metropolitanam Bononiensem translati fuimus, non licuit Nobis negotium istud ad optatum finem perducere. Interim vero, quum non minus pro Anconitanu, quam pro Bononiensi Populo, hujusmodi facultatem Indulgenciarum Plenaria moribus Fidelibus impetrabat ab Apolitica Se-de, ut par erat, experimenta, juxta confutam formam, ac superius enunciatis limitibus circumscriptam obrinuissimus; ipso statim nro, & propria experientia, in eas incidimus difficultates, quæ & anno 1710., ut prefertur, in Congregatione Sacris Reliquis & Indulgenciarum propria, a Nobis tamquam Confutore proposito fuerant; quæque deinceps anno 1727. alteri Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum a Nobis etiam, pro Secretarii munere, exposite; caufam dederunt memoratae consultationes cum Secretarii Brevium introducere. Etenim tum in Anconitanu, tum vero in ampliori Bononiensis Ecclesie regimine, animadvertemus, ob interdictum Nobis hujusmodi facultatis subdelegationem, omnes plerumque Diœcesis habitatores hoc tanto spirituali beneficio summis suis temporibus orbatis manere, & quidem cum irrepabilis damno deficientibus per Diœcesem Collegio Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, quibus a felice reordinationis Prædecessore Nostro Alexandro Papa VII. per Literas

1316. §. 3. Ut Indulgencia licite, & valide concedantur, debet praesumere facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hactenus hujusmodi facultas Episcopis concedit, Pontificis nomine & auctoritate, per privatas Episcopales ipsius Secretarii Brevium secretorum, qui exposita Pontifici petitione & portunis facultatis delegantibus; ne illis in Orbe Terrarum angulus esset, ubi Catholica Religionis professioribus hujusmodi adjumenti copia desierit, pro extremo illo momento, quo iporum salutis canula in discrimen adducitur.

Hact

minor apud Lenr. §. 482. Quod si Episcopus ampliorum forte indulgentiam concederet, quam ei permittunt est, probabiliter est concessionem fore irritam solum quoad excessum, quia nile non debet per inutile uitare, Regul. 37. Juris in 6.

§. 5. Quod dictum est de Episcopis, valet etiam de Archi-Episcopis respectu totius Archi-dioecesis, cuius subditis etiam extra tempus visitationis potest simili modo concedere indulgentias, Barbosa supra. Putatque Henric ex Lef. supra Archi-Episcopo debere potestatem altera tanto maiorem, adeoque ubi Episcopus potest 40. Archi-Episcopum posse 80. dierum concedere. Caramalas, etiam non Episcopi, possunt 100. dierum in Ecclesiis suorum titulorum, quia in his habent Episcopalem jurisdictionem, Cap. 13. De majoratu & obed.

§. 6. Quod dictum est de Episcopis, valet etiam de Archi-Episcopis respectu totius Archi-dioecesis, cuius subditis etiam extra tempus visitationis potest simili modo concedere indulgentias, Barbosa supra. Putatque Henric ex Lef. supra Archi-Episcopo debere potestatem altera tanto maiorem, adeoque ubi Episcopus potest 40. Archi-Episcopum posse 80. dierum concedere. Caramalas, etiam non Episcopi, possunt 100. dierum in Ecclesiis suorum titulorum, quia in his habent Episcopalem jurisdictionem, Cap. 13. De majoratu & obed.

§. 7. Nuntius Apostolicus potest subditis sue Nunciatura pro quoquaque opere concedere 100. aut plurimum dierum indulgentias, attingam tempore minus quam annum. Pro tempore vel capella potest dare 7. annorum, & 7. quadragesmarum, id est, temporis 40. dierum, pro illis, qui confisi, communicantur & in eo loco de more orarint ad intentionem Ecclesie. Quod si concedatur in duobus fidelium anni pro eodem loco, durabunt tantum ad triennium, si uno anno defit se leprosum tantum, sicut exprimitus est gratiarum Papa competit dispensatio thesauri Ecclesie.

§. 8. Si quis nunc vivens applicet animabus omnia sacrificia & preces pro se defuncto fundandas, Rayn. supra recte dicit nihil professio, si quis ope-1333 ria satisfactoria, quia antecedenter fecit, velit postea transcribere animabus vel alieci alteri, nam satisfactio tales non manferunt suspensus; sed vel statim applicata sunt, vel reposte in thesauro Ecclesie, secundum dicta n. 1330. nulli autem praterquam Papa competit dispensatio thesauri Ecclesie.

§. 9. Pratali Episcopo inferiores, quamvis in ceteris habeant potestatem quasi Episcopalem, non possunt iure ordinario concedere indulgentias, cum id nullibus concedatur. Multo minus Parochi vel Confessarii, Bellarm. & Barb. supra contra Holt. Ang. & alios. Cum tamen concessio indulgentiarum non sit actus Ordinis sed jurisdictionis, Papa vel Episcopus, etiam nec dominum cardinos, posset & indulgentias concedere, & concessionem delegare, cuius simplici Clerico, uti cum communis Leut. q. 132 & Viva q. 4.

§. 10. Qualis intentio requiratur ad lucrandas indulgentias? R. §. 1. Si concedens requiratur opus cum certa intentione, fixe expresse fieri debet, quia confessio sub certa forma vel condicione corruit, si condito deficiat, l. Medius, ff. de Cond. Et ut actus valeant, conditiones implenda sunt in forma specifica, nempe quod expresa in specie, hinc etiam communiter dicuntur, quod in talibus non debet commutatio; sed debet, per se loquendo, fieri quod expressum est, id est, Bellegambie in Enchiridio de Jubilo p. 1. f. 9. q. 2. praequisiti cognitio-1334 nes vel indulgentias pro defunctis? R. §. 1. Rayn. in Heter. T. 15. p. 2. f. 1. pu. 1. & seqq. itemunque pu. 10. recte ex Script. PP. & festu universalis Ecclesie offendit contra aliquos, quorum argumenta solvit pu. 11. quod omnino pium sit, nec dico defuncto, tamen de se nihil operantur ad liberationem anima, S. Th. Nav. Sot. Bellarm. Suan. Mol. Valenti. Rayn. f. 2. punct. 3. contra paucos. Ratio est, quia si defunctus ante mortem fecit quod potuit, non ideo diutius patietur: si id neglexit, patetur, quantum promerita est ipsius negligencia, haec dum autem negligientia non est culpa ad eam pertinens, cum ipse illius causa per se non fuerit. Idem est dictum de ablatione scandalis, quod defunctus posuerat, dum viveret, Rayn. p. 6. f. 11. Campanarum pulsus non juvat defunctos nisi indirec-1346 quatenus movere audientes ad bene precandam defuncto, Rayn. punct. 7. Concepere defunctis res pretiosas nullum etiam illis adfert subdum, conceperet autem Eucharistiam eti punc pater Ecclesie conuentudinem, Rayn. puct. 10. Imo videtur illi- citum propter irreverentiam.

§. 12. Ubi cereorū ardentium prodefunctis, in quantum amici nomine defuncti proteluntur se confiteri. Chritum esse verum lumen, & ex ejus meritis sperare misericordiam, Rayn. f. 3. punct. 11. q. 8. Septuaginta in loco facio eis prodefunctis, tamen quia fideles illuc convenientes excitant ad orandum pro defunctis, partim quia preces publica Ecclesie, que in tali loco funduntur, extunduntur etiam ad inibi sepulcros, Rayn. p. 12. q. 3. Aspergo aqua benedicta prodefunct propter preces Ecclesie, nam benedicet petra prodefunct etiam ad condonacionem peccatum. Rayn. f. 9. 5. Incensatione thuris orat Ecclesia, ut anima pascatur odore celesti &c.

§. 13. Solus Papa potest defunctis applicare Indulgencias, ut habet communis cum Dian. p. 10. t. 6. R. 12. contra Gob. quia secundum dicta n. 1315. defunctis applicantur per modum solutionis, offerendo preium ex thesauro Ecclesie, solus autem Papa habet claves thesauri Ecclesie. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1349 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1350 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1351 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1352 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1353 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1354 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1355 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1356 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1357 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1358 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1359 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1360 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1361 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1362 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1363 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1364 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1365 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1366 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1367 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1368 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1369 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1370 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1371 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1372 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1373 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1374 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1375 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1376 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1377 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1378 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1379 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1380 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1381 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1382 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1383 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1384 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1385 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1386 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1387 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1388 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1389 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1390 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1391 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1392 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1393 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1394 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1395 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1396 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1397 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1398 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1399 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1400 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1401 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1402 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1403 runt satisfacere, non tantum pro se, sed maxime prodefunctis. Rayn. f. 1. p. 5. n. 9. pu. n. 12. pro negantibus Amicos t. 8. d. 20. a. n. 175. recte autem prefalum Henry. Laym. & alii, si Dux pro arbitrio abfue promissio accepte indulgentias pro defunctis, longe facilius eas acceptare pro illis animabus, quia in hac vita magis studie-1404 runt

PP. Societatis illas, que a Sede Apostolica approbata & ab Ordinariis assignata sunt, ita tamen ut nemo diffingatur & tenetur ad particulas Confessarios vel ad Sacraenta ab illo Ordine solum percipienda. Hec habet Vetus in Paf. Mission. tr. illo. a. 1. & 2. 1360 §. 4. Quas Indulgencias habeant fidalitatem B. Virginis Annuntiate in gymnasii vel oratoriorum nostrorum, videri potest apud Veronam, in Manuali fidalitatis, c. 1. p. 2. qui in fine dicti manualis ad longum habet Bullam Greg. XIII. illas fidalitatem insitutensis & extendentis. Et eas indulgencias, non obstante aliquo Decreto Innoc. XI. adhuc valere pro fidalitibus aggregatis, docent Ills. & Viva supra §. 4.

1361 Q. 188. Quid notandum sit circa indulgencias, que in templis Societatis IESU esse solent in Dominica Agonia Christi, & in Dominicana Communione generalis fratribus Animarum? R. feqq. §. 1. Interrogatus ex Rheno inferiori P. Josephus Photius, qui ab initio fuerat presf. fidalitatis Agonis, respondit Roma. 2. Dec. 1600. 1. abentes impeditos posse lucrari indulgencias Agonis, si die designato alibi communicant. 2. Moniales, que egregiuntur, si hic & nunc per accidens impediantur, posse lucrari alibi, ut de aliis dictum est. 3. Si die designato impediri, aut etiam non impediri, alio die Dominico ejusdem mensis communient, & multo magis si Societas transferat indulgencias in alium diem quam nunc designatum, omnes posse lucrari, quia fidales ipsi eligere possunt diem Communione, attamen Dominicana, si dominicus sit nominatus in Brevi. Nihilominus ita responda nobis vobis semper sunt dubia, ideocum Ann. 1700. item hoc propositum Roma, ad quam P. Seftius vir doctrina, & rebus gestis celebris, nunc A. R. Generalis monitor, respondit tam de indulgentiis Agonis quam animarum, 1. Abentes quamcumvis impeditos, & alibi communicantes non lucrari, quia requirunt, ut fiat in tempore nostro. 2. Id valens de quibuscumque etiam monialibus neplia non communicantes in nostro tempore. 3. Ne lucrari alio die non designato intra mentes communicantes, quia quamvis sit liberum ab inicio hunc vel illum diem designare, prout Breve permettit, si tamen dies sit per nos semel designatus, illi determinate est retinendum, quia posita designatione in eum cadit gratia per Breve collata, nec amplius mutari potest.

1362 §. 2. Quod tertium de Communione in utriusque indulgencia facienda in nostro tempore, idem Roma responderat anno 1684. P. Ampringer, & conf. ex Gob. in Quint. 17. 3. n. 107. idemque habetur in Relyp. Rom. v. Indulg. Comm. gener. §. 6. ad Bro. Bohemiae anno 1642. Denique quando Colonia communio generalis incidit in diem Pasche, ita die petitur & obtinetur solet a Vicario generali facultas distribuendi Communione in nostro tempore, quam non dare, si judicaretur transferri posse in aliam Dominicam.

1364 §. 3. Etiam quatinus est, an dictas Indulgencias Agonis vel animarum lucrari possint in facello domestico nostri, qui vel ob infinitatem vel ob aliam legitimam causam non possint interficere legere vel communicare in tempore nostro, & respondit P. Seftius, rem effem controversum, nam Quintanad. in Com. gener. append. 1. dub. 6. affirmat, quia facellum videtur facere unum cum Ecclesia, tanquam accellorum cum principali, & tanquam membrum cum capite, aditum tamen n. 7. securius esse fieri in tempore aut in Capellis intra illud contentis, idemque Rome, ubi cubicula S. Ignatii in maxima veneratione sunt, obtinentur autem speciale Breve, ut ea visitantes lucentur indulgencias tempore nostris concessas. Itaque cum agatur de valore, putando omnibus responsis P. Seftius tanquam turboribus, idemque quod omnia iudicavit major pars notorium in hoc Collegio Coloniensi.

1365 §. 4. Etiam interrogatus P. Ampringer Roma respondit anno 1684. feqq. 1. non debere necessario pro se principali ullius confraternitate eligi diem Dominicum; sed est ad libitum confraternitatem, nisi alter exprimatur in Brevi. 2. Nec pro 4. festis infra annum, pro quibus datur, indulgentia 7. annorum, necesse esse eligi 4. Dominicam, sed posse eligi quacunque festa, etiam non fori. 3. Non requiruntur, ut Romanum nuntietur dies, quam fidales vel societas elegerit, ordinaria tamen requirunt scientia, & confusus Ordinarii. 4. Indulgencias Societatis pro confraternitate Agonis non possunt communicari alii Ecclesiis, vel alii quibusvis personis. 5. Indulgencias animarum non possunt communicari alii Ecclesiis non nostris, nisi per nos in iisdem Ecclesiis habentur dictae indulgencias, audiendo confessiones, dispensando Eucharistiam 8c.

1366 §. 5. Quamvis utrasque indulgencias Agonis & animarum possit quis vel libi vel animis applicare, non potest tamen eodem die bis orando septem Pater & Ave eadem & libi & animis applicare, quia tantum conceditur sub disjunctione, ut quis vel pro te vel pro anima lucretur, non autem dicatur, ut pro te, & pro anima. Quintanad. dub. 12. n. 4.

1367 Q. 189. An prudenter credi posse, quod omnes illa Indulgencias sunt vera, & authentica, quia passim inventiorum in variis libellis? R. Negative, ut patet ex decreto seq.

DE CRETUM.

D Elata sapientia ait ad S. Congregationem Indulgencias factrique Reliquis propostam, indulgentias quadam confiteta & omnino falsa, que per diversas orbis christianae partes circumferuntur, alia vero examinanda, que adhuc studio inventa sunt vel apocrypha, vel a Romanis Pontificibus revocate vel nullae, quod datum eius tempus praeferuntur, quarium quidem plurimae, cum non facili cognitionem habeant, Christi fideles harum rerum minus peritos fallunt, qui sive indulgentiae remissionisque peccatorum laudem consequentes frustrantur. Quamobrem eadem S. Congregatione vehementer cupiens huic malo magis in dies ferentes, animarum profecti, & indulgentiarum dignitati confundere, plures illarum singulari diligenter colligi, & in Indicem referri curavit. Tales imprimitur sunt illa, ut afferunt, concessa a Joanne II.

De apocryphis Indulgencias.

& Sixto IV. recitantibus orationem charitatis JESU Christi domini Nostri, Precoz te piissime Domine, &c. Ab Urbano II. Ecclesiis S. Mariae, ut vulgo dici solet, campagnola, & S. Vi-
su Christi facta S. Bernardo. Ab Innocencio III. Archiconfraternitate, & Ordini Redemptionis. A Bonifacio IX. videntibus capellam S. Nicolai de Tolentino, in eius die facta. A Joanne XXII. oculantibus menturam plantae pedis Beate Marie Virginis. Ab Alexandro VI. Imagini Beate Marie, vulgo dicta Laghetta. A Leone X. gesuantes funiculum S. Francisci, primum in urbe impresa, deinde Mediolani anno 1665. (Innamorata habent, & sive Confraternitate Archiconfraternitatem Cordigerorum S. Francisci) recitantes salutationem angelicam ad pulsum horologii, & Imaginis conceptionis Marie Virginis Immaculatae in circulo depicte, causa pedibus luna subiecta est. A Pio IV. vel Pio V. Principi Senatum. A Clemente VIII. dicentibus orationem, O magnum Mysterium, &c. & Ecclesiis S. Mariae, quam vocant, Montis Serrati, Avenione impresa, ut alia pro amibus Christi fidelium defunctorum impresa Matriti 20. Julii 1606. A Paulo V. cantantes hymnum: Te Matrem Dei laudamus, te Mariam Virginem conseruamus, &c. vel si die Sabbati intererint, dum idem canitur, Coronis, Rofariis, Imaginibus, Numismatis, quo medallias appellant, ab eo benedictis, Federico Cardinali Borromeo supplicante anno 1611. dum Ecclesia Romae in honorem S. Caroli edificatur, & ab eodem Paulo, & Gregorio XV. dicentibus, Sia locutio Sanctissimo Sacramento, Iaus Sanctissimum Sacramento. Ab Urbano VIII. in honorem ejusdem Sacramenti, precebus Cardinalium Magalotti, & Sacerdotibus celebrata Missa dicentibus Ave filia Dei Patris, Ave Mater Dei filii, &c. A Clemente X. recitantibus mane, meridie, ac vespere confutatam Antiphonam Angelus Domini, &c. & in fine Deo gratias, & Maria, ac deum alia a nonnullis Romanis Pontificibus tributae, ut ajunt, Coronis Mysterium Passioni Domini Nostri JESU Christi, prece magna Dextra Etruria.

Talis Indulgence Fidalitatis S. Nicolai, quia repetita quinque oratione Dominicana & Salutatione Angelica, una liberari animam quilibet die a Purgatoria poenis affirmant. Tales alia Perfuncti Confrat. Sanctorum Sebastiani, & Rochi, & Roma. & Societatis S. Bernardi ad columnam Trajan. Tales denunt alia Crucis signatorum S. Eustorgii, Mediolani, Ariminii, & Bononiae. Eius generis sunt & illa concessa, ut ajunt, Capelle Rofariorum in Ecclesia S. Antonii de Rovigo, seu Rodigii, vel Ecclesie S. Trinitatis Bergomi, aut S. Petri Montis Tondoni, die festo Inventionis Ss. Crucis, vel gesuantes funiculum S. Francisci de Paula, vel celebrantibus Missa Sancti Augustini, aut alias quinque in honore quinque festivitatum B. Virginis, vel recitantibus officium S. Francisci Romanz., aut Antiphonam, o Pafio magna, &c. in memoriam passionis JESU, aut Rofarium S. Anne (quod Congregatio factorum Rofium non probat) aut orationem, que imprestita cum imagine S. Anne circumferunt. Ave gratia plena, &c. (que oratio prohibetur) aut Officium conceptionis B. Virginis Immaculatae, quod afferunt a Paulo V. probatum suffit, aut orationem, Deus qui nobis in S. Synode, &c. (excepit) Indulgence centum dierum anno 1671, concessa precebus Dicafse Sabaudie ad annos 25. cunctis in illius ditione degensisibus aut aliam, Ave filia Dei, &c. Deus post Communione recitamus, vel aliquo conspicuo signo venerantibus SS. Eucharistie Sacramentis nomini; indulgentia rufus octoginta millionum annorum veteri de Tabula exscripte, quam in Basilica Lateranensi afferuntur, prodicentes orationem illam vere piam, Deusque prodectione mundi, &c. tunc que imprestis fuerunt Papia anno 1670. hoc titulo, Sommario delle Indulgencias conceite dalla Santità di Nostra Signora Pauli Leon. X. all' Immagine della Concezione della Glorijsa Vergine Maria: vel Pifari sub nomine B. Joanne, anno 1608. evulgata: vel Barlettus seu Barul a recitantis quidam, non sane malas orationes, lucrande: vel Parma a visitantibus per quadragesimas diebus tertii Ordinis S. Francisci, vel Piforii, & Valtalera a recitantibus orationem, Ave sanctissima Maria Mater Dei Regina cel., &c. Et alia in peculiari impresto libro descripte, quibus triuicii devotus Seraphicos, & Benefactores.

His admirandarunt sunt, que Crucibus Caravancensis tributae dicuntur, vel Corona five Stellaris Conceptionis Virginis Immaculatae, quod ex duodecim globulis precarius constat, vel granis, crucibus, & Coronis Aloyisii ad Ascensione Hispanie Monialis Ordinis S. Clare, vel menbre altitudinis JESU Christi Domini Nostri, vel imaginis, aut mensura vulneris lateri eius indiciti, vel orationis, ut ajunt, in sepulcro Domini nostri reperta: & indulgentia, ut ajunt, innixa revelationi facta sancta Brigitta, Mechtilde, & Elizabeth, vel B. Joanne de Cruce, & concessa, ut afferunt, granis, que aliquod ex tribus granis terterigen exstantibus penes Romanum Pontificem, Hispaniaram regem, & Ministrum Generalem Fratrum Minorum Observantie S. Francisci.

Omnies vero, & singulas jam dictas Indulgencias S. Congregatione partim esse confitatas, & plane falsas declarat, partim apocryphas, vel ex alio capite nullas, que nemini suffragari possunt; easque in futurum illo in loco, ut veras publicari, & lucrandas Christifidelibus proponi vetat: foliique & libros, ubi si proponuntur, seu afferuntur, omnino precipit aboleri, nisi predictis indulgentias fuerint diligenter expuncta; nec ideo tamen vult alias, quas hoc Decreto non continet, pro veris & legitimi, tacitque probatis haberent.

Ac demum omnes indulgentias concessas ante Decretum Clem. VII. latum die 9. Jan. 1597. Coronis, Rofariis, Granis seu Calculis, Crucibus & Imaginibus facris, vel ante Breve Pauli V. quod incipit, Romanus Pontifex, &c. editum 23. Maii 1606. perfunctis regularum quacumque Religionum, & Ordinum, etiam mendicantium; vel ante constitutionem 115. Clement. VIII. cuius initium, Quicunque, &c. & 68. Pauli V. incipientem: Quod salubriter, &c. habitas per aggregationem vel aliam communicationem.

fectionem heptanom, & Communionem hodiernam pro utriusque Indulgentiis hodie & Cras lucrandis, restituuntur. Dic multos viros doctos in Hispania interrogatos ita sensile. Idem dicit Tur. Elob. Comit. licet prima die mensis, secunda sexto moraliter volunt illa opera fieri tempore pro tali indulgentia affixata, nisi fuerint deinde Romani Pontificis auctoritate innovatae, aut confirmatae, nullius roboris esse & momenti pariter declarat.

Ponto summaria indulgentiarum pro congregationalibus doctrinæ Christianæ, Confraternitatibus SS. Trinitatis, & redemptoris captivorum, Nomini Dei, Rofarii, B. Maria de monte Carmelo, & Redemptionis captivorum, B. Maria de monte Carmelo, Circumcisio sufficer, quod quis in festo Nativitatis Christi confessus communicari, referendo etiam ad Indulgencias Circumcisionis. Rationem dant, quia verba, qui vere penitentes, confessi & communicati in Bullis Pauli III. & Greg. XIII. injunguntur cum verbo, visitaverint, & non cum festo Circumcisionis, ipsi autem octodio ante confessi & communicati ex intentione hujus indulgentia, hodie festo Circumcisionis videntur templum & ideo orant: ergo adimplent verba concessionis. Addunt non obflare, quod interim forte incident in mortale, dummodo de hoc ante visitationem templi, & orationem conterantur. Hec illi, an probabiliter, judicent alii.

§. 2. Eadem Indulgencias non potest quis sibi lucrari & simul alteri applicare, ut dictum est n. 1336. Q. 191. An indulgentia pro certo tempore concessa, possit intra illa tempus fepis obtinere, si reperitur opera iniunctio? Resp. §. 1. Bulemb. cum alii dicit probabilis esse quod non, & Fil. 8.6.10. n. 258. dicit scilicet declaratur Clementem VIII. etiam de Jubilato anni sancti. Et n. 765. dicit idem respondit S. Congregationem. His tamen non obstantibus multi cum Gob. de Jubilato. 20. 9.57. & 6.14. q. 40. & Viva g. 6. art. ult. Item ali apud Belleg. p. 6. f. 2. 7. adhuc tenent contrarium, in Bula aliud exprimuntur: quod adhuc plures dicunt, si in tua patria lucreri & postea alibi pergeant. Sapientia tamen Papae tollit potestatibus his lucrandi, ut apud nos in diebus antecinalibus. Hoc est probabile, si concessa est indulgentia ad augendam devotionem populi, vel ob consueta eius per totam aliquam octavam, vel ob diuturniores celebrantibus sefi aliquicui Sancti, cum singulis diebus posse de novo a praefatis requisita talem indulgentiam obtinere, ut in quibusdam locis conceduntur illis, qui inferunt Officium divinis in se, & per octavam Venerabilem Sacramentum.

§. 2. Si dicatur, quod sefi Patroni vel Titularis sint indulgentiae in aliquo tempore; si duo Sancti, qui diversi diebus celebrentur, sint reque principaliter Patroni vel Titulares, probabilius utroque die habetur Indulgencia, ut dixi l. 5. a. n. 1262. Q. 192. Si festum transferatur, an simili transferatur Indulgencia? Si festum transferatur, an simili transferatur Indulgencia? R. Negat Az. Fagund. Portel. in q. Reg. v. Febr. dies & aliis, quia sunt affixi illi diei, quo ordinari est festum. E contra affirmant alii cum Diana p. 6. n. 7. & 8. 31. dummodo festum transferatur in choro & foro. Gob. in Quint. 1. 4. nu. 327. dicit saties est, si transferatur etiam in choro tantum, saltuum de primarius filii Religiosorum, quia ratio manet eadem, scilicet a populo sollemnis & majori frequentia celebretur festum, Silv. p. 1. v. Indulgencia est, tenet cum Az. si in brevi ponatur, quod concedatur indulgentia in die obitus vel depositionis Sancti, aut die certa mensis, ut in Portiuncula dicitur die 2. Aug. Si autem concedatur visitantibus Ecclesiam in festo talis Sancti, dicit transfr. & quando habetur festum, tunc illa indulgentia. Quidquid fit de his sententis, quae probables sunt, certum est ex dictis n. 1357. si apud nos transferatur festum S. Xaverii ex speciali privilegio etiam transferri indulgentias. Si militer Sixtus V. ut referit Gob. nu. 336. concedit indulgentias Sodalitatu transuersa cum festo Annuntiationis. Unde cum hoc dicatur illa specifica privilegium, vel concessionem, probabilis videtur alia indulgentias non transfr. sed lucrandas die impenitito, a quo festum excludatur: Nec obstat, quod Greg. XIII. p. 2. R. Negat Az. Fagund. Portel. in q. Reg. v. Febr. dies & aliis, quia sunt affixi illi diei, quo ordinari est festum. E contra affirmant alii cum Diana p. 6. n. 7. & 8. 31. dummodo festum transferatur in choro & foro. Gob. in Quint. 1. 4. nu. 327. dicit saties est, si transferatur etiam in choro tantum, saltuum de primarius filii Religiosorum, quia ratio manet eadem, scilicet a populo sollemnis & majori frequentia celebretur festum, Silv. p. 1. v. Indulgencia est, tenet cum Az. si in brevi ponatur, quod concedatur indulgentia in die obitus vel depositionis Sancti, aut die certa mensis, ut in Portiuncula dicitur die 2. Aug. Si autem concedatur visitantibus Ecclesiam in festo talis Sancti, dicit transfr. & quando habetur festum, tunc illa indulgentia. Quidquid fit de his sententis, quae probables sunt, certum est ex dictis n. 1357. si apud nos transferatur festum S. Xaverii ex speciali privilegio etiam transferri indulgentias. Si militer Sixtus V. ut referit Gob. nu. 336. concedit indulgentias Sodalitatu transuersa cum festo Annuntiationis. Unde cum hoc dicatur illa specifica privilegium, vel concessionem, probabilis videtur alia indulgentias non transfr. sed lucrandas die impenitito, a quo festum excludatur: Nec obstat, quod Greg. XIII. p. 2. R. Negat Az. Fagund. Portel. in q. Reg. v. Febr. dies & aliis, quia sunt affixi illi diei, quo ordinari est festum. E contra affirmant alii cum Diana p. 6. n. 7. & 8. 31. dummodo festum transferatur in choro & foro. Gob. in Quint. 1. 4. nu. 327. dicit saties est, si transferatur etiam in choro tantum, saltuum de primarius filii Religiosorum, quia ratio manet eadem, scilicet a populo sollemnis & majori frequentia celebretur festum, Silv. p. 1. v. Indulgencia est, tenet cum Az. si in brevi ponatur, quod concedatur indulgentia in die obitus vel depositionis Sancti, aut die certa mensis, ut in Portiuncula dicitur die 2. Aug. Si autem concedatur visitantibus Ecclesiam in festo talis Sancti, dicit transfr. & quando habetur festum, tunc illa indulgentia. Quidquid fit de his sententis, quae probables sunt, certum est ex dictis n. 1357. si apud nos transferatur festum S. Xaverii ex speciali privilegio etiam transferri indulgentias. Si militer Sixtus V. ut referit Gob. nu. 336. concedit indulgentias Sodalitatu transuersa cum festo Annuntiationis. Unde cum hoc dicatur illa specifica privilegium, vel concessionem, probabilis videtur alia indulgentias non transfr. sed lucrandas die impenitito, a quo festum excludatur: Nec obstat, quod Greg. XIII. p. 2. R. Negat Az. Fagund. Portel. in q. Reg. v. Febr. dies & aliis, quia sunt affixi illi diei, quo ordinari est festum. E contra affirmant alii cum Diana p. 6. n. 7. & 8. 31. dummodo festum transferatur in choro & foro. Gob. in Quint. 1. 4. nu. 327. dicit saties est, si transferatur etiam in choro tantum, saltuum de primarius filii Religiosorum, quia ratio manet eadem, scilicet a populo sollemnis & majori frequentia celebretur festum, Silv. p. 1. v. Indulgencia est, tenet cum Az. si in brevi ponatur, quod concedatur indulgentia in die obitus vel depositionis Sancti, aut die certa mensis, ut in Portiuncula dicitur die 2. Aug. Si autem concedatur visitantibus Ecclesiam in festo talis Sancti, dicit transfr. & quando habetur festum, tunc illa indulgentia. Quidquid fit de his sententis, quae probables sunt, certum est ex dictis n. 1357. si apud nos transferatur festum S. Xaverii ex speciali privilegio etiam transferri indulgentias. Si militer Sixtus V. ut referit Gob. nu. 336. concedit indulgentias Sodalitatu transuersa cum festo Annuntiationis. Unde cum hoc dicatur illa specifica privilegium, vel concessionem, probabilis videtur alia indulgentias non transfr. sed lucrandas die impenitito, a quo festum excludatur: Nec obstat, quod Greg. XIII. p. 2. R. Negat Az. Fagund. Portel. in q. Reg. v. Febr. dies & aliis, quia sunt affixi illi diei, quo ordinari est festum. E contra affirmant alii cum Diana p. 6. n. 7. & 8. 31. dummodo festum transferatur in choro & foro. Gob. in Quint. 1. 4. nu. 327. dicit saties est, si transferatur etiam in choro tantum, saltuum de primarius filii Religiosorum, quia ratio manet eadem, scilicet a populo sollemnis & majori frequentia celebretur festum, Silv. p. 1. v. Indulgencia est, tenet cum Az. si in brevi ponatur, quod concedatur indulgentia in die obitus vel depositionis Sancti, aut die certa mensis, ut in Portiuncula dicitur die 2. Aug. Si autem concedatur visitantibus Ecclesiam in festo talis Sancti, dicit transfr. & quando habetur festum, tunc illa indulgentia. Quidquid fit de his sententis, quae probables sunt, certum est ex dictis n. 1357. si apud nos transferatur festum S. Xaverii ex speciali privilegio etiam transferri indulgentias. Si militer Sixtus V. ut referit Gob. nu. 336. concedit indulgentias Sodalitatu transuersa cum festo Annuntiationis. Unde cum hoc dicatur illa specifica privilegium, vel concessionem, probabilis videtur alia indulgentias non transfr. sed lucrandas die impenitito, a quo festum excludatur: Nec obstat, quod Greg. XIII. p. 2. R. Negat Az. Fagund. Portel. in q. Reg. v. Febr. dies & aliis, quia sunt affixi illi diei, quo ordinari est festum. E contra affirmant alii cum Diana p. 6. n. 7. & 8. 31. dummodo festum transferatur in choro & foro. Gob. in Quint. 1. 4. nu. 327. dicit saties est, si transferatur etiam in choro tantum, saltuum de primarius filii Religiosorum, quia ratio manet eadem, scilicet a populo sollemnis & majori frequentia celebretur festum, Silv. p. 1. v. Indulgencia est, tenet cum Az. si in brevi ponatur, quod concedatur indulgentia in die obitus vel depositionis Sancti, aut die certa mensis, ut in Portiuncula dicitur die 2. Aug. Si autem concedatur visitantibus Ecclesiam in festo talis Sancti, dicit transfr. & quando habetur festum, tunc illa indulgentia. Quidquid fit de his sententis, quae probables sunt, certum est ex dictis n. 1357. si apud nos transferatur festum S. Xaverii ex speciali privilegio etiam transferri indulgentias. Si militer Sixtus V. ut referit Gob. nu. 336. concedit indulgentias Sodalitatu transuersa cum festo Annuntiationis. Unde cum hoc dicatur illa specifica privilegium, vel concessionem, probabilis videtur alia indulgentias non transfr. sed lucrandas die impenitito, a quo festum excludatur: Nec obstat, quod Greg. XIII. p. 2. R. Negat Az. Fagund. Portel. in q. Reg. v. Febr. dies & aliis, quia sunt affixi illi diei, quo ordinari est festum. E contra affirmant alii cum Diana p. 6. n. 7. & 8. 31. dummodo festum transferatur in choro & foro. Gob. in Quint. 1. 4. nu. 327. dicit saties est, si transferatur etiam in choro tantum, saltuum de primarius filii Religiosorum, quia ratio manet eadem, scilicet a populo sollemnis & majori frequentia celebretur festum, Silv. p. 1. v. Indulgencia est, tenet cum Az. si in brevi ponatur, quod concedatur indulgentia in die obitus vel depositionis Sancti, aut die certa mensis, ut in Portiuncula dicitur die 2. Aug. Si autem concedatur visitantibus Ecclesiam in festo talis Sancti, dicit transfr. & quando habetur festum, tunc illa indulgentia. Quidquid fit de his sententis, quae probables sunt, certum est ex dictis n. 1357. si apud nos transferatur festum S. Xaverii ex speciali privilegio etiam transferri indulgentias. Si militer Sixtus V. ut referit Gob. nu. 336. concedit indulgentias Sodalitatu transuersa cum festo Annuntiationis. Unde cum hoc dicatur illa specifica privilegium, vel concessionem, probabilis videtur alia indulgentias non transfr. sed lucrandas die impenitito, a quo festum excludatur: Nec obstat, quod Greg. XIII. p. 2. R. Negat Az. Fagund. Portel. in q. Reg. v. Febr. dies & aliis, quia sunt affixi illi diei, quo ordinari est festum. E contra affirmant alii cum Diana p. 6. n. 7. & 8. 31. dummodo festum transferatur in choro & foro. Gob. in Quint. 1. 4. nu. 327. dicit saties est, si transferatur etiam in choro tantum, saltuum de primarius filii Religiosorum, quia ratio manet eadem, scilicet a populo sollemnis & majori frequentia celebretur festum, Silv. p. 1. v. Indulgencia est, tenet cum Az. si in brevi ponatur, quod concedatur indulgentia in die obitus vel depositionis Sancti, aut die certa mensis, ut in Portiuncula dicitur die 2. Aug. Si autem concedatur visitantibus Ecclesiam in festo talis Sancti, dicit transfr. & quando habetur festum, tunc illa indulgentia. Quidquid fit de his sententis, quae probables sunt, certum est ex dictis n. 1357. si apud nos transferatur festum S. Xaverii ex speciali privilegio etiam transferri indulgentias. Si militer Sixtus V. ut referit Gob. nu. 336. concedit indulgentias Sodalitatu transuersa cum festo Annuntiationis. Unde cum hoc dicatur illa specifica privilegium, vel concessionem, probabilis videtur alia indulgentias non transfr. sed lucrandas die impenitito, a quo festum excludatur: Nec obstat, quod Greg. XIII. p. 2. R. Negat Az. Fagund. Portel. in q. Reg. v. Febr. dies & aliis, quia sunt affixi illi diei, quo ordinari est festum. E contra affirmant alii cum Diana p. 6. n. 7. & 8. 31. dummodo festum transferatur in choro & foro. Gob. in Quint. 1. 4. nu. 327. dicit saties est, si transferatur etiam in choro tantum, saltuum de primarius filii Religiosorum, quia ratio manet eadem, scilicet a populo sollemnis & majori frequentia celebretur festum, Silv. p. 1. v. Indulgencia est, tenet cum Az. si in brevi ponatur, quod concedatur indulgentia in die obitus vel depositionis Sancti, aut die certa mensis, ut in Portiuncula dicitur die 2. Aug. Si autem concedatur visitantibus Ecclesiam in festo talis Sancti, dicit transfr. & quando habetur festum, tunc illa indulgentia. Quidquid fit de his sententis, quae probables sunt, certum est ex dictis n. 1357. si apud nos transferatur festum S. Xaverii ex speciali privilegio etiam transferri indulgentias. Si militer Sixtus V. ut referit Gob. nu. 336. concedit indulgentias Sodalitatu transuersa cum festo Annuntiationis. Unde cum hoc dicatur illa specifica privilegium, vel concessionem, probabilis videtur alia indulgentias non transfr. sed lucrandas die impenitito, a quo festum excludatur: Nec obstat, quod Greg. XIII. p. 2. R. Negat Az. Fagund. Portel. in q. Reg. v. Febr. dies & aliis, quia sunt affixi illi diei, quo ordinari est festum. E contra affirmant alii cum Diana p. 6. n. 7. & 8. 31. dummodo festum transferatur in choro & foro. Gob. in Quint. 1.

teris die 25. Januarii anni 1656. datas, & perpetuo valuturas, induitum fuit, ut Christi fidibus in mortis articulo constitutis Benedictionem cum Indulgientia Plenaria imperi-ri valeant; nec alii extantibus Cenobis Regularium, quibus, pro Confratribus piamur quardam Societatum ab eorum Ordinibus institutaram, similia Indulta & Privilégia ad Apostolica Sede concessa fuerant. Quod vero spécat ad Incorpolica ipsius Civitatis, si quidem hoc, ut Bononia est, frequen-ti Populo fit referta, quam facultas subtilitudo non alter in prefato Episcopatu tribuitur, quam in causa precise necessi-tatis cum nocturno tempore conjuncto, cum magno animi Nostris dolore experti sumus. Paternae hujusmodi charitatis actus erga dilectos in Christo Filios Nostros, non ea aliudiretur, que capiebamus, per Nos ipsos prefatam posse. Nam præter quamquod necesse habebamus nonnullis per annum membris a Civitate absente, ut, iuxta prescriptum Sacra Tridentina Sy-nodi, si non totam, saltem aliquam illius amplius Diocesis partem singulis annis coram inviendo, corrigoendo, docendo, & Sacramentum Confirmationis vitiatis plebis ministrando iustificremus; jam in ipsa Civitate degentes, nullam fere diu-ni temporis horum vel a Divinis rebus, vel a Pastoribus officiis occupationibus vacuam habebamus; dum pro occurrentiis negotiorum expeditione, nunc adeundum poltulationibus, nunc Ministrorum relationibus, nunc Congregationum consultati-ibus operam dare oportebat; recurrerunt autem Ordinationum temporibus, vel eventuentis Ecclesiastarum Parochialium vacationibus, aut celsantibus Confessorialium facultati-bus, quas, ad nauis de ipsa experientia identiter capien-dam, nonnulli temporibus definitis iidem concedere conve-nimus. Examina atque Concursus sive Nobis haberi non per-mittebamus. Et sane, si quis Episcopalis vita conditiones, at vere se habent, confidere velit, facile agnoscat, majorum Civitatum Episcopos fere redactos esse ad hujusmodi Be-neficiis & Indulgencias beneficium aliquibus dumtaxat Per-fonis, vel generi, vel aliis qualitatibus conspicui, & quidem infatibus & poltulationibus, exhibundis; pauperibus autem & humilioribus, ob præclarum fibi, extra necessitatis & noctis tempora, subdelegandi facultatem, vix unquam succurrere posse. Quod si fatis momenti & autoritatis habetur sententia a nonnemine proposita, Plenaria scilicet Indulgientiam in mor-tis articulo concedendam non esse, nisi his, quorum eximia in Ecclesiam merita extixissent; ea nimis de causa, quod prius quo hujusmodi Indulgientiae coniugatione vel nullum o-mino opus injungi, vel nonnulli morientis statu, & viribus ac-commodatis imponi posset, præterea dumtaxat in Ecclesiam pro-mixta, cum extrema præfenti necessitate conjuncta, locum sup-plepere possint aliorum operum, que ceteroquin ad Plenariam Indulgientiam adipiscendum prescribi solet; nihil profecto es-set, cur aliquid nunc a Nobis innovando statueretur. Verum Prædecessorum Nostrorum haec agendi ratio, relata opinioni contraria dignoscitur. Ut enim multas prætererasus concessio-nes Indulgenter Plenaria morientibus fidibus indistincte ap-PLICANDA, quænam porro, & quæ magna in Ecclesiam pro-mixta sufficiens dicimus eorum, qui quatuor ab hinc feculsi, peltitra luce per Angliam gravissante, ex hac vita decebat? quibus tamen omnibus, dummodo Sacramentaliter confessi, & facia Communione refecti fuissent. Prædecessores Nostri Clemens Papa VI., & Gregorius Papa XI. Benedictionem cum Indulgencia Plenaria Legatos suos imperiis non recu-parunt. Sed & ipsa Congregatio Indulgenter & Sacris reliquis præposita jam usque ab anno 1675. die 22. Aprilis, re diligenter perpensa, censuit, Indulgenter Plenaria largitionem in eos etiam, qui singularibus in Ecclesiam meritis nequamquam excellerent, recte & utiliter conferri acciderit distundi. Quapropter Apololica charitatis Nostræ viscera dilatantes, & tam veteribus, quam recentioribus Ecclesiasticae benigni-tatis exemplis inherentes; siquidem extat illastrare monumen-tum tertii Ecclesie feculi in Epistola Sancti Cypriani, que in novis Editionibus impresa est num. 12., qua scilicet, in eorum gratiam, qui Libellos Martyrum obtinuerant, & in mortis periculo verbantur; quia itip actiua ardoribus praedie-pedirent, quo minus, ut optaverat, ad eos reconciliandos fe-le conferre posset; permitti eti, id, vice aucta, a quocumque Presbytero, aut etiam Diacono, prefari querat; Novissimum vero temporibus, ex secunda Mediolanensis Provinciali Syno-dio constat, quæ felicis recordationis Prædecessor Nostre Gregorio Papa XII., omnibus Episcopis illius Provinciae concessum fuisse, non solum ut ipsi Benedictionem cum Indulgenter Ple-naria moribundis Fidelibus imperi; sed etiam ut alii hujusmodi facultatem libere subdelegare posset: His igitur, alii-que exemplis, nec non rationibus superioris relatis pernoti, hac Nostra perpetua valitura Constitutione novas in hac mate-ria regulas præfuisse, quodque olim, ut præmissum, de altre-ria sententia deliberandum Nobis fuerat, nun demum de concepla Nobis Apololicae potestatis plenitudine absol vere, ac perficere constitutum.

Itaque primum volumus atque decernimus, ut que facul-tates impendiunt Benedictionem cum Indulgenter Plenaria Fi-delibus in mortis articulo constitutis, Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatis, Archiepiscopis, & Episcopis nunc ex-sistentibus a Nobis, vel a Prædecessoribus Nostris ad hunc diem concessa reperintur, licet illæ in consuetis Episcopali Secretarii Brevis ad Triennium dumtaxat, vel alias ad definitum tempus induita fuerint, nihilominus præfantis Nostre Constitu-tionis vigore eo usque in suo robore maneat, quod idem Antitites earum Ecclesiastarum atque Diocesum regimenter ob-tinebant, quoniam favore & intuito easdem facultates a Nobis & ab Apololica Sede imperabant. Nos enim eas ad omne tempus hujusmodi, motu proprio, & authoritate prefata, at-

que earundem præsentium Litterarum serie, extendimus, & prorogamus.

Utique præterea unusquisque ex Antititibus prefatis, u-num, aut plures ipsi Sacerdotis five Seculares, five Regu-lares, prout necessarium fore judicabunt, eorum Civitatis subdelegare valeant, qui dum ipsi Antitites aliquo legitimo im-pedimento derelinquentur, quanvis hujusmodi impedimentum du-ro tempore occurrat, eorum vice, Benedictionem hujusmodi cum Indulgenter Plenaria applicatione Christi fidibus in prefato articulo constitutis impertiantur; aliquoq similiter per Diocesis Seculares, aut Regulares Sacerdotes, quotquot per numero ani-marum in Diocesibus existentium necessarios judicaverint, ad predictum effectum depature & subdelegare possint; nec non eodem ac se deputatos & subdelegatos removere, aliquoq in eorum locum pro suo arbitrio & prudentia subrogare valeant; iidem mou, potestate, & tenore, concedimus & indulgemus.

* Si vero aliquem ex Antititibus nunc per Ecclesiæ constituti- & prefata facultate gaudentibus, ad alium Ecclesiæ regimenter Apololicae autoritatem transferri contingat; five ali-quis eorum sit, quorum favore coniuste Littera Secretarii Bre-vium ad hunc diem expedire non fuerit; ac denique quan-novi Episcopi Catholicis Gregorius in posterum præficiuntur; volumus, atque statutum, ut singulis eorum hujusmodi facul-tatem a Nobis, five a Romano pro tempore Pontifice pol-tantibus, Apololica Littera in forma Brevis per omnia expedian-tur, quibus predicta facultas ipsi concedatur, non ad Triennium, sed ad omne tempus, quo adeptum semel Ecclesiæ regimenter obtinebunt; adjecta etiam facultate subdelegandi tam pro Ci-vitate, quam pro Diocesi, non quidem in causa dumtaxat im-pedimenti cum nocturno tempore conjuncti, sed in omnibus & per omnia ad normam eorum, quo pro Episcopis nunc existen-tibus, & Indulo hujusmodi actu gaudentibus, supra statutum.

* Insuper pro Praefatis Inferioribus Territorium separatum ha-bentibus, cum vera qualitate Nullius, & activa in Clerum & Po-pulum jurisdictione; quamvis Prædecessores Nostri hanc de pre-terito coniuctudinem non haberint; nihilominus de Apololica liberalitate, ac simili motu & tenore concedimus & indulge-mus, ut, si ab ipsi hujusmodi facultatis petita fuerit, similes Littera in forma Brevis in posterum singulis eorum expedian-tur, juxta eandem formam, mutatis mutandis, quam pro E-piscopis constitutimus; ne excepta quidem facultate subdele-gandi, ut supra, dummodo ipsi Praefatis hanc gratiam postu-lantes, Apololica Littera Nostris Anno Incarnationis Domini-1740, non Kalend. Decembris datis, quarum initium est: Quod sancta, impensis in Bulariis Nostri Tom. I. num. 7., ob-temporaverint; nimisque facie Apololorum Limina præfir-unt temporibus visitaverint, & relationem statu Ecclesiastarum fibi subiectuarum Apololica Sedi exhibeant; vel, quatenus Praefationis honorem de novo accipiunt, debitum juramentum in me-morata Constitutione prescriptum ante praefixerint.

* Dum autem hujusmodi facultatem Episcopis eam actu obti-nentibus prorogavimus, & ampliavimus, ut præferti; ceteris vero tam Episcopis, quam Praefatis Inferioribus in posterum eam petentibus, iupradicta forma & amplitudine concedendan-foe decrevimus; sequitur, ut hujusmodi Indula nequamquam morte concedentes expirant; quia iurisdictio delegata in illis, qua non iurisstat, sed gratiam concernunt, etiam post ob-i-tum delegantis manere debeat. Quoniam vero iidem Episcopis, & Praefatis permittimus, ut hujusmodi facultatem, pro Incola-rum Civitatum, Locorum, atque Diocesum opportunitate & necessitate, uni vel pluribus Sacerdotibus in posterum subdele-gare valeant; ita cumneque decesserint, hujusmodi subdele-gationes, per subdelegatis celum, aut defeculm simili ter non expirent; sed potellente ipsi tributam perseverare ullo, ad su-peruentum novi Praefus, cuius arbitrio relinquimus, eodem in hujusmodi officio confirmantur, vel ab eo removere. Atque ita quicunque Antitites memoratam facultatem a Romano Pon-tifice semel obtinuerit, eo decedente, opus non habet pro il-lius confirmatione ad Apololica Cathedra Succelorum recur-rere. Sieque etiam cedente vel decedente Episcopo, seu Praefato, a quo eadem facultas in sua Diocesi ac Territorio subdelegata fuerat, nova concessione opus non erit pro temporaneis Vicario-rum Capitularium, aut Apololiconum regimenter; quem Sub-delegatorum authoritas semper manere debet, quandom vel Episcopum ipse, aut Praefatus, vel illius Successor eandem ipsi non ademerit.

* Hac igitur ratione animarum faluti confluentes, quantum Nobis in Dompino licet, piam conseruandam applicandi Ple-nariae Pontificis Indulgenter Ecclesiæ Filiis in mortis articulo constitutis, ampliare, & faciliorem redire curavimus. Permissaque Venerabilibus Fratribus, ac Dilectis Filis, Ec-clesiastarum Episcopis & Praefubis, facultate alios Sacerdotes ad hunc effectum, tam in Civitatis, quam in Diocesibus sub-delegandi, non parum levaminis eorum anxietatis, & fo-llicitudinibus per Nos alatum esse patamus. Verumtamen ipsi declaratum volumus, non id propositum Nostre fuisse, ut eos proflus eximeremus ab hoc paternæ charitatis officio, per se-ipsos audeant miseros agrotos Plenariae abolitionem in extremo articulo adipiscenda cupido; sed ut eorum pietatem opportu-ne juvaremus, ne, dum ipsi alii Pastoribus curis detinuntur, dolere debeant, commissos fibi Fideles hoc tanto spirituali be-neficio defutato ex hac vita migrare. Qui vero pium hujus-modi opus per fetempios exercere gaudent (quod fane omnes, quies legitime impediti non fuerint, facturos esse con-fidimus) meminerint, non id dumtaxat erga nobiliores, & potentes hujus facili, fed erga pauperes quoque, & objecta for-mes homines præstandum esse. Quia de re utiliter legi poterit Prædecessoris Nostri S. Gregorii Magni Homilia 28. in Evan-gelia ad Cap. IV. Joannis: Erat quidam Regulus, cuius filius

De Indulgentiis.

De Indulgentia.

* libus: Quibus omnibus & singulis, ad premisorum effectum, motu, scientia, & potestate praetatis, amplissime derogamus, aliquis contraria quibuscumque.

* Volumus autem, ut earundem presentium transmigris, siue exemplis, etiam impensis, manu Notarii publici subscriftis, & filiole Perlonis in dignitate Ecclesiastica constitute munitis, eadem ubique fides habeatur, qua ipsa presentibus haberetur, si fore exhibeatur, vel ostenta.

* Formula igitur, quam pro impertenda Benedictione, & Plenaria Indulgentia moribundis Fidelibus applicanda, ut praesertim, in posterum adhibendam esse praeceptum, talis est:

MODUS A SANTISSIMO D. N.

B E N E D I C T O P A P A X I V.

approbatu,

pro opportunitate temporis servandus, ut infra in Rubricis notatur, ad impertendam Benedictionem in Article mortis constitutis, ab his, qui facultatem habent a Sede Apostolica delegatam.

* **B**enedictio in Article mortis cum soleat impetrari post Sacramenta Primitiva, Eucaristia, & ex parte Unctionis illius Infirmis, qui vel illam petierint, dum sanamente & integris sensibus erant, seu verius multiter perirent, vel delevint signa contritionis, impetranda istud est, etiam si postea lingua, ceterorum sensibus sive sint deficiunt, aut in delirio, vel amittantur incidentur. Excommunicatis vero, Inipientibus, & qui in maneficio peccato mortali morientur, efformis deneganda.

* Habeas predictam facultatem, ingrediente cubiculo vel jaceente Infirmis, dicat: Pax huic Domini &c. ac deinde Agnus tuus, cubiculari, & circumstantes aspergat aqua benedicta, dicens Antiphonam: Asperges &c.

* Quod si Ego volueris confiteri, audia illum, & absolvat. Si Confessionem non petas, excite illum ad elicendum actum contritionis; de his benedictionis efficacia, ac virtute, si tempus ferat, breviter admoneat, tum infracta, atque hortata, ut mortis incommoda ad dolores in antealba vita expiatione, non liberter preferat. Deoque se si paratus offerat ad ultra acceptandum quidquid ei placuerit, & mortem ipsam patienter obcedatur in satisfactionem penitentiarum, quis peccato pronosterit.

* Tum pisi ipsu[m] verbis consuletur, in spem erigentes, ut extremitate munificenter largitate cum penitenti remissionem, & veniam sibi confecetur eternam. Postea dicat:

R. Qui fecit celum, & terram.
Antiphona. Ne reminiscaris Dominum dilecta Famili tui (vel Ancilla tua) neque vindictam sumas de peccatis ejus.
Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison. Pater noster &c.
V. Et ne nos inducas in tentationem.
R. Sed libera nos a malo.
V. Salvum fac Servum tuum (vel Ancillam tuam, & sic deinceps.)
R. Deus meus speranter in Te.
V. Domine exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te veniat.
R. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.

O R E M U S.

* **C**lementissime Deus, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui neminem vis perire in te credentes, atque sperantes; secundum multitudinem miserationum tuarum respice propitius Famulorum tuum N. quem tibi vera Fides, & Spes christiana commendavit. Visita eum infatigari tuo, & per Unigeniti tui Patrem, & Mortem, omnium in delictorum tuorum remissionem, & veniam clementer indulge, ut eius anima in hora exitus sui Te Judicem propitiatione inveniat, & in fanguine ejusdem Filii tulab omni macula abluta, transferit ad vitam mereatur perpetuam. Per eundem Christum Dominum nostrum.

* Tunc dicta ab uno ex Clericis adstantibus Confitear &c. Sacerdos dicta Miliceretur &c. deinde:

* Dominus Noster Iesus Christus Filius Dei vivi, qui Beato Petro Apolosto suo dedit potestatem ligandi, atque solvi, per suam plissimum misericordiam recipiat Confessionem tuam, & restituit tibi sicut primam, quam in Baptismate receperisti; Et Ego faciat mihi ab Apostolica Sede tributa, Indulgentiam plenariam & remissionem omnium peccatorum tibi concedo. In nomine Patris &c.

* Per sacrae humanae reparatio[n]is mysteria, remittat tibi omnipotens Deus omnes peccatis, & futurae vita penas, & Paradisi portas aperiat, & ad gaudia sempiterna perdicat. Amen.

* Benedictus te Omnipotens Deus, Pater, Filius, & Spiritus Sanctus. Amen.

* Si vero Infirmus sit adeo morti proximus, ut neque Confessio nisi generalis facienda, neque premissorum precium recitandarum tempus sufficiat, statim Sacerdos benedictionem ei impetratur. Nulli ergo omnino hominum licet paginam hanc Nonstram confirmationis, prorogationis, ampliationis, & concessionis, mandatorum, statutorum, decretorum, ac derogationum infringe, vel ei auctu temerario contraire: Si quis autem hoc attente prelumpserit, indignationem Omnipotens Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

* Datum Roma apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Domini: 1747. Nonis Aprilis, Pontificatus Nostrii Anno septimo.

* Episcopus potest indulgentias concedere pro suis tantum subditis, licet extra diocesis existentibus, & tantum per modum abolitionis, idoque solis viris. Postfuncte Episcopi hanc potestatem, cum sit ordinaria, alteri delegare, Lus. Viva. 45. Non tamen hoc ipso, quod Vicarius suis generaliter concedat omnem potestatem, censetur hanc concedere; sed debet id specialiter expressa, ut haber communis cum Leu. in Vicario, i. 129. quia est facultas mera gratiae, & per le reverentia dignitatis. Ac propterea nec sede vacante Capitulo convenit, ut haber com-